

I. Перший обов'язок батька щодо дітей — любити їхню маму.

Родина — це система, яка тримається на любові. Не уявній, а справжній, дійсній. Без любові неможливо довго витримувати тягарі родинного життя. Неможливо бути батьком «з відчуття обов'язку». Виховання— завжди «командна гра». У подружній парі, де підрастають діти, щира згода та глибока єдність наповнюють радістю та допомагають рости, будучи для них надійним фундаментом. Батько може захистити матір, «підмінюючи» її та надавши їй можливість відпочити, відновитися та віднайти трішки часу для себе. За матеріалами dc.lviv.ua

II. Батько перш за все має «бути».

Його присутність повинна означати: «ви, моя родина, — найголовніше у моєму житті». Статистика стверджує, що в середньому батько присвячує вихованню дітей менше п'яти хвилин на день. Деякі дослідження доводять існування зв'язку між відсутністю батька та поганою успішністю дітей у школі, їхнім низьким коефіцієнтом розумового розвитку, злочинністю та агресивністю. Це питання стосується не часу, а справжнього спілкування. Бути у випадку батька означає — спілкуватися з дітьми, обговорювати їхню працю та проблеми, залучати їх до участі в своєму житті, наскільки це можливо. Та навчитися зауважувати всі малі та великі знаки, які постійно посилають діти.

III. Батько є прикладом, хоче він того чи ні.

Сьогодні особа батька відіграє надзвичайно важливу роль, оскільки дитина може покластися на нього, а в його силах — керувати дитиною. Передусім батько є прикладом, він стимулює вибір конкретних схем поведінки дитини згідно з засадами коректності та вихованості. Одним словом, батько — взірець чесності, порядності та доброзичливості. Навіть якщо діти і не виявляють цього, а іноді й заперечують це, насправді ж вони дивляться на те, що і як робить батько та чому він чинить так, а не інакше. Те, що ми називаємо сумлінням, великою мірою залежить від постаті батька.

IV. Батько забезпечує надійність.

Батько — це охоронець. Ціла родина чекає, що батько захистить її. Батько оберігає також тоді, коли визначає певні правила, часові та просторові обмеження, деколи забороняючи певні речі: це — найкращий спосіб сказати: «Я піклуюсь про тебе».

V. Батько заохочує та додає сил.

Батько доводить свою любов повагою, слухаючи та приймаючи. Його любов справжня, як у тих, хто каже: «Що б не сталося, я завжди з тобою!» Завдяки цьому в дітей виникає самоповага. Батько завжди готовий допомогти своїм чадам, компенсуючи їхні слабкості.

VI. Батько пам'ятає та розповідає

Батьківство є островом спасіння для тих, хто «по-терпів крах вдень». Такий звичайний момент, наприклад, вечерю, батько перетворює на особливу родинну зустріч, коли всі можуть спокійно поспілкуватися між собою. Добрий батько спроможний створити чарівну атмосферу спогадів. У минулому батько був носієм цінностей; для того, щоб їх передати дітям, достатньо було їх усно приписати. Зараз їх треба демонструвати. А сучасне життя заважає цьому. Як можна щось показати дітям, якщо немає часу поговорити з ними, обмінятися думками, поділитися планами, своїми надіями, радостями чи невдачами?

VII. Батько вчить вирішувати проблеми.

Батько — найкращий дороговказ у навколишній світ. Батько має сильний вплив на дітей завдяки своїй здатності керувати життям, тим, як він ставиться до оточуючої дійсності. Цей аспект також дуже важливий для виховання особистості дитини.

Батько — це люди-на, що дає дітям мапу життя.

VIII. Батько пробачає.

Пробачення батька — це те, що дитина відчуває найкраще і чого очікує найбільше; це чи ненайвеличнійша ознака батька. Один із в'язнів дитячої колонії зізнався: «Мій батько завжди був строгим зі мною : ні любові, ні розуміння. Коли я був маленьким, він дуже мене любив. Якось я оступився, і з тих пір він не мав більше відваги підійти

та поцілувати мене, як раніше... Його любов до мене зникла: я мав тоді тринадцять років... Він забрав у мене свою любов у той момент, коли вона була мені найбільше потрібна... Нікому було розповісти про свої проблеми. Якщо я опустився так низько, то в цьому є доля батьківської вини... На його місці я повівся б інакше. Не покинув би свого сина у скрутний момент. Справжнім батьківським розумінням я б сприяв тому, аби він повернувся на правильний шлях. А в мене нічого з того не було».

ІХ. Батько — завжди батько, навіть якщо він живе далеко.

Кожна дитина має право на «свого» батька. Коли батько нехтує дітьми, забуває або покидає їх, він тим самим наносить їм рану, котра ніколи не загоїться.

Х. Батько — це образ Бога.

Бути батьком — велике покликання, а не особистий вибір. У всіх дослідженнях з психології говориться, що діти виробляють для себе образ Бога на основі образу власного батька. Ісус навчив нас молитві Отче Наш. Якщо мати молиться разом з дітьми, це прекрасно, але водночас звично. Якщо ж з дітьми молиться батько, вони ніколи про це не забудуть.

*за книгою Бруно Фереро "ВАШІ ДІТИ МАЮТЬ ЛИШЕ ВАС"
видавництво "Свічадо", 2012 р.*